

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift gedateerd 12 januari 2008 is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 6 november 2007, houdende de aanzegging tot ontslag. Bij het beroepschrift zijn producties gevoegd. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Het beroep is behandeld ter zitting van de commissie in Eindhoven op 27 maart 2008. Appellante was in persoon aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster waren verschenen de heer, lid college van bestuur, de heer, schooldirecteur, bijgestaan door de gemachtigde. De gemachtigde van appellante heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

In 1988 werd appellante benoemd als groepsleerkracht aan een school van (de rechtsvoorgangster van) verweerster.

Aan het einde van het schooljaar 2002-2003 kreeg appellante last van lichamelijke klachten en werkte zij tijdelijk voor 50%. Een extern bureau gaf haar begeleiding. In en na die zomervakantie volgden er gesprekken en waren er lesobservaties. In het nieuwe schooljaar (2003-2004) moest appellante zich ziek melden. De bedrijfsarts verwees haar naar een bedrijfspsycholoog. In januari 2004 is zij therapeutisch gaan werken (2x 3 uur per week) en in juli 2004 bleef zij therapeutisch werken, maar dan 2 hele en 2 halve dagen per week.

In maart 2005 begon appellante weer "gewoon" te werken. Op 12 mei 2005 vond een gesprek plaats naar aanleiding van een verzoek van appellante voor begeleiding. Daarbij was ook de ARBO-arts aanwezig. De begeleiding kon in de visie van de werkgever alleen op de vrije dag van appellante plaatsvinden. Appellante was van mening dat dit teveel van haar zou vergen en vroeg begeleiding tijdens haar werk. Men kon het daarover niet eens worden. Appellante heeft daarop een deskundigenoordeel gevraagd, dat op 16 juni 2005 werd uitgebracht. De arbeidsdeskundige achtte het standpunt van de werkgever redelijk en was van mening dat de re-integratieinspanningen als voldoende en geschikt waren aan te merken. Op 22 augustus 2005 vond een gesprek plaats met de schoolleiding. Aan appellante is daarbij de vraag voorgelegd om ofwel 100% te werken ofwel, als dit niet mogelijk was, zich ziek te melden. Appellante heeft, die dag, dat laatste gedaan. In december 2005 startte de re-integratie 2^e spoor. Dat gaf geen resultaat.

Op 12 juni 2007 werd de WIA-aanvraag door de verzekeringsarts beoordeeld. Er waren lichte beperkingen vastgesteld, met de prognose dat bij passende werkhervatting een verbetering in gezondheid en arbeidsmogelijkheden was te verwachten. De mate van arbeidsongeschiktheid werd vastgesteld op 46,29%. Op 9 november 2007 volgde de definitieve ontslagaanzegging.

Per 1 januari 2008 is een fusie van basisscholen in Nijmegen tot stand gekomen, waarbij de scholen van verweerster zijn betrokken. In totaal gaat het om 30 basisscholen met in totaal 5.800 leerlingen en 1.000 leerkrachten.

3. De standpunten van partijen

Appellante is van mening dat verweerster onvoldoende heeft meegewerkt aan een terugkeer binnen de organisatie. In de eerste ziekteperiode van 25 september 2003 tot 10 maart 2005 is er van alles rond haar re-integratie gebeurd. Verweerster is hier tekort geschoten.

In augustus 2005 volgde er een gesprek met de schoolleiding. Appellante gaf te kennen dat zij grote behoefte had aan begeleiding/coaching om in de gefuseerde school haar taak goed te kunnen uitvoeren. Haar werd echter een loopbaantraject aangeboden van Loyalis, te effectueren op haar vrije dag. Zij moet zich, om van de begeleiding gebruik te kunnen maken, volledig ziek melden. Dat heeft zij ook gedaan.

In het eerste ziektejaar (in februari 2006) werd al gestart met de re-integratie 2^e spoor. Vanaf augustus 2005 is niet meer gekeken of zij niet met ondersteuning haar taak als groepsleerkracht zou kunnen blijven uitoefenen. Ook de mogelijkheid van ander werk binnen

verweerster was niet meer aan de orde (re-integratie 1° spoor). Het is dan wrang om in december 2007 in de krant te lezen dat er een megafusie van basisscholen in Nijmegen komt per 1 januari 2008, waarbij verweerster is betrokken en waarbij wordt gemeld dat deze fusie voordelen heeft op het gebied van personeelsbeleid. Appellante is van mening dat verweerster haar een dienstverband had kunnen aanbieden passend binnen haar restvaliditeit, tenzij het op grond van door verweerster te stellen en zondig te bewijzen omstandigheden redelijkerwijs niet gevegd kan worden (artikel 9.3 lid 2 CAO-PO).

In april 2007 merkt appellante iets van bemiddeling van verweerster. Zij krijgt vacatures doorgestuurd voor de functie van groepsleerkracht. Die heeft zij besproken met haar verzekeringsarts die haar heeft geadviseerd hierop niet in te gaan. De begeleiding van rugzakleerlingen is haar nooit aangeboden, terwijl zij dit meerdere malen kenbaar heeft gemaakt bij zowel de ARBO-arts als bij de teamleidster.

Op het verweer van verweerster zal, voorzover nodig, hierna worden teruggekomen.

4. De beoordeling

De opzegging van de arbeidsovereenkomst heeft plaatsgevonden op grond van artikel 3.8, aanhef en sub 5 van de CAO-PO luidende (voorzover van belang):

“Opzegging van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd door de werkgever kan plaatsvinden op grond van ziekte of arbeidsongeschiktheid met inachtneming van de bepalingen van Besluit ziekte- en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs (Bza).”

In artikel 20, lid 2, Bza wordt bepaald dat ontslag kan volgen mits de blijvende arbeidsongeschiktheid 2 jaar heeft geduurd, herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en er bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn

In dit geding staat vast, dat de blijvende ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd. Voorts staat vast dat herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten. Weliswaar hoopt appellante, dat zij ooit weer geschikt zal worden voor haar functie, maar er is geen enkele aanwijzing dat dit herstel binnen de genoemde periode van 6 maanden te verwachten zal zijn. Daarmee is aan de eerste 2 voorwaarden van artikel 20, lid 2 Bza voldaan.

Rest ter beoordeling de vraag, of bij verweerster voor appellante reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. In de arbeidsdeskundigenbeoordeling van het UWV van 13 augustus 2007 wordt geoordeeld, dat appellante vanwege haar beperkingen haar oorspronkelijke werk op het beoordelingsmoment niet kan uitoefenen. Zij is volgens de beoordelaar wel geschikt voor ander gangbaar werk.

De commissie is van oordeel dat met dit door appellante niet, althans onvoldoende, weersproken oordeel ervan moet worden uitgegaan, dat zij thans niet geschikt kan worden geacht voor (een beperkte) terugkeer in haar eigen dan wel een gelijkwaardige functie, zodat verweerster niet de verplichting heeft om, ingevolge artikel 3.9 lid 1 CAO-PO, met haar eenzelfde dan wel een gelijkwaardige arbeidsovereenkomst aan te gaan.

Dan blijft over de vraag of er reële herplaatsingsmogelijkheden in gangbare arbeid zijn.

De commissie acht uit het verweer voldoende duidelijk geworden, dat leraren bij verweerster altijd met groepen leerlingen zullen moeten werken, hetgeen ook geldt voor onderwijsassistenten. Een aanbod van verweerster aan appellante om werkzaam te zijn als leerkracht schakelklassen waarbij, zeker in aanvang, met een zeer beperkt aantal leerlingen zou kunnen worden gewerkt, heeft appellante, mede na advies van de verzekeringsarts, moeten afwijzen. Verweerster heeft onweersproken naar voren gebracht, dat zij geen functies heeft op het gebied van het individueel begeleiden van leerlingen en dat het ongewenst is dit soort functies te creëren, omdat het van belang is dat individuele begeleiders tevens groepen les geven.

Alles bijeen genomen is met het voorgaande voldoende aannemelijk geworden dat geen reële herplaatsingsmogelijkheden bij verweerster voor appellante aanwezig zijn. Eveneens staat voldoende vast dat voldoende aandacht is besteed aan het zoeken van plaatsingsmogelijkheden bij een andere werkgever.

Verweerster heeft, kortom, aan haar verplichting op grond van artikel 20 Bza voldaan. Het beroep moet daarom worden afgewezen.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 27 maart 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de personele organisaties, heeft mr. Mollee zich van stemming onthouden.